

BONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... ANUNCIURI... Se primesc in strainatate: La D-nii Haas...

TIMPUL

ESTE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia.”

Un numar in Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Location (Bucuresti, Giurgiu, etc.) and Price/Value.

Table titled 'Cursul de Viena, 7 Februarie' with columns for various financial instruments and their values.

Table titled 'Cursul de Berlin, 8 Februarie' with columns for various financial instruments and their values.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' with columns for routes (Bucuresti-Suceava, Suceava-Bucuresti, etc.) and train schedules.

Table titled 'Bucuresti-Giurgiu' with columns for routes and train schedules.

SCIRI TELEGRAFICE DILE STRAINE

Vienna, 4 Februarie. Ziarele aparute astazi dimineata... Londra, 5 Februarie. Mornig Post mentine stirea, ca rusii ocupă Constantinopolul...

aceasta asociere nu are alt scop de cat a arata vointa generala si unanimă a țerei, fără distincțiune de partide in această cestiune...

le conducă tot așa de rău. Este din nefericire ologica a faptelor in lumea asta, situațiunea funestă creată Romaniei de acest guvern este ast-fel ajunsă astăzi, in cât el se adă tot-o-dată in neputință de a înlătura relele ce o așteaptă precum și de a fugi dinaintea prăpăstiei ce a deschis-o, pentru a lăsa altora greaoa însărcinare de a scăpa țara...

naționalității și propășirei lor, el aș voit ca la ceasul de pericol, un mare nume să-l ocrotească, o mare influență să-l scape. Aceea ce nu putea face un simplu boer, un Stirbeiu, un Bicescu, un Ghica cu toată capacitatea și patriotismul lor, nu este mai presus de forțele unui Hohenzollern. Ceasul a sosit. Toate privirile sunt îndreptate spre Palat.

A doua bază a speranțelor noastre este întrunirea Europei la congresul ce se pregătește. Dar această speranță este foarte slabă, mai cu seamă cu guvernul actual la putere. Oamenii din acest guvern au indispus prin purtarea lor nesocotită revoluționară, destrăbălata, toate cabinetele. Disprețul ce au arătat pentru tratatul de Paris n'a putut să placă foarte mult puterilor semnătoare ale acestui tratat. Este adevărat că Rusia victorioasă l'a sfâșiat și a aruncat buclăile lui in marea Dardanelor. Dar multe lucruri se suferă de la cei tari care nu se tolerează de la cei slabi.

SCIRI TELEGRAFICE

LA L. T. I. M. P. U. L. I. (Agentia Havas)...

IERI o motiune importată s'a votat in Senat și Camera prin care amândouă corpurile legiuitoare protestează in contra cesiunii Basarabiei către Rusia. A această motiune s'a votat in unanimitate. Nu putem decât a aproba pe amicii nostri care s'au asociat cu d'nsa, căci

Este dară sigur că amicii nostri n'au putut de cât se ia parte la o manifestațiune, a cărei importanță n'au voit să o imputineze și au votat într-o cestiune națională fără să se uite nici cine este alătura de ei, nici cine stă in față.

La asemenea ocațiuni ficțiunile și convențiunile constituționale trebuie nițel lăstate la o parte. Pentru-ce in 1866 Românii puseră pe tronul glorios al țerei lor un june Principe, străin de obiceiurile noastre, necunoscând lucrurile, nici oamenii de aici?

Camera d-lui Rosetti, după rugămintea d-lui Brătianu, a retras acuzarea in contra foștilor miniștri. Nu cunoaștem atitudinea ce au de gând

a păzi acești bărbați în fața situației ce li se face prin acest act; aici dar vom vorbi nu din punctul de vedere personal, ci într-un sens mai larg cum se cuvine organului unui partid.

Incepută prin violarea Constituției, această afacere s'a sfârșit prin cea mai flagrantă inichitate; aceasta Camera a Comitetelor demagogice rădică și votează acuzarea pe care o afișează în toate comunele țării după propunerea făcută de d. C. A. Rosetti; își atribuie competența judecătorească, călcând astfel principiile constituționale; întinde prin violență perchezitiuni în toată țară; țărăște pe acuzăți între jandarmi dinaintea Comitetului și publică rezultatul instrucțiunii în 3 volume, lucru ne mai auzit, căci cine nu știe, că ver ce instrucțiune este secretă până la judecare.

Doi ani aproape au trecut de atunci, și în acest interval toate silințele foștilor miniștri renași sub acuzare, au fost zadarnice pentru a obține trimiterea procesului înaintea Curții de Casația.

Și astăzi când Cabinetul Brătianu-Cogălniceanu simte ca se surpă din propria putreziciune, astăzi când țara ia trimis o îndoită palmuire prin alegerile Generalului Florescu și a d-lui Maiorescu, tremurând de groază înaintea sorții ce au atras asupra României prin incapacitatea și prin întuaceala lor purtare, astăzi vine d. Brătianu și împreună cu Camera sa, retrace acuzarea.

O repetăm nu știm că au se facă d-lui L. Catargi și cu colegii săi; numai atâta pot să le zic, că precum nici acuzarea nu a putut atinge onoarea și demnitatea lor, tot așa grațierea nu trebuie să deștepte în sufletele lor de cât disprețul și disgustul. Toate încercările acestei Camere și acestui guvern pentru a vă păta au fost zadarnice; ele s'au întors în contra acuzatorilor voștri; ura și invidia lor ve crează noue titluri, și țara curând desamăgită, a pronunțat verdictul său prin alegerile de alaltă-ieri.

Ei vor rămănea cu rușinea și cu neputința reului ce au voit să ve facă, eară istoria va stigmatiza Camera din 1876 cu numele de: **Camera inichității.**

Camera a retras acuzațiunea în contra foștilor miniștri în urma unei cuvântări a d-lui Ioan Brătianu, care și-a întemeiat propunerea sa pe cuvântul, că nu-l era *minlea liniștită ca să se poată ocupa astăzi de această acuzație.*

Am fi crezut, că în fața atitudinii partidului conservator, care a fost mai presus de ori ce laudă, guvernul ar fi avut pudoarea, ca să nu afirme încă odată, că foștii miniștri sunt culpabili și numai neliștirea minții d-lui Ioan Brătianu, îl face să parăsească această acuzațiune.

Înțelegem neliștirea minții d-lui prim-ministru. Ori-cât de oțelită ar fi fruntea d-unei sale, rolul unui Olivier, pe care l joacă d-sa astăzi, ne face să credem că în fundul inimii sale trebuie să și facă imputări amare. Ce au însă a face remușcărilor unui politic culpabil cu sfânta dreptate?

Precum au asteptat doi ani de zile foștii miniștri, puteau să mai astepte încă până la înseninarea minții primului ministru, fără ca aceasta să aducă vre-o piedică la opiniile, ce le face națiunea întregă, ca să scape de consecințele politicele roșie,

Nu vom a prejudeca răspunsul foștilor miniștri, dar pentru noi nu știm ce este mai revoltător, modul cum s'au dat ei sub judecată sau modul cum se retrage acuzațiunea. Și dintr'un punct de vedere mai nalt, deplângem amar, că acei cari său pus tot deauna cu o trufie impertinentă ca regeneratori acestei țări, dau noiei generațiuni un exemplu atât immoral de modul machiavelic, cu care mănuesc d-lor echitatea și justiția.

CAMERA

Sesiune ordinară.

Sedința de la 26 Ianuarie 1878.

Președinția d-lui președinte C. A. Rosetti, asistat de d-nii secretari N. Dimanchea, M. Ghelmegeanu, I. Vilacros și G. Sefendache.

Sedința se deschide la ora 4 după amiază. Prezenți 93 d-ni deputați.

Na răspund la apelul nominal 50 și anume:

Bolnavi:

D. C. Fusea.

In concediu:

D-nii F. Alneanu, A. Caravasilie, D. Donici, N. Furculescu, N. Gurau, I. Iurașcu, C. Leca, D. Leca, G. Livezeanu, F. Milescu, I. Nanu, I. Nicolaș, D. Pruncu, G. Radovică, A. Șendrea, C. Șoarcă, D. Sofronie, I. Sturza, A. Teriachiu, N. Șigman.

Fără arătare de motive:

D-nii D. Anghel, P. Arbore, Ștef. Băchianu, C. Bobeica, T. Boin, N. I. Bujoreanu, A. Candiano-Popescu, I. Carabătescu, N. Constantinescu, L. Costin, D. Franză, G. Ghîțescu, T. Ioan, I. Lățescu, G. T. Macri, D. Miculescu, G. Miculescu, N. H. Nicola, C. Peșciacov, G. Tacu, A. Vizanti, M. Vladimirescu, Gr. Valturescu, P. Zamfirescu, Gr. Isăcescu, I. Docan, A. Stoiljan.

Sumarul ședinței precedente se aprobă. Se acordă concediu d-lui deputat Dimitrie Donici.

Se respinge demisiunea dată de d. Nicolae H. Nicolau, din mandatul de deputat.

Se trimite la comisiunea bugetară adresa ministerului de interne, No. 208, relativă la cererea eforiei spitalelor civile, din București, de a se înscrie în bugetul Statului pe 1869, subvențiunea pentru unele din instituttele pendinte de densă; adresa ministerului de finance No. 1,941, prin care cere a se înscrie în bugetul acestui minister pe 1878, suma de lei 14,500, cu care să se plătească garanțiile sustrate de Nicolae C. Florian, fost arhivar; bugetul eforiei civile din București pe 1878 și petițiunea profesorilor gimnasiului din Galați.

Se comunică Adunării, adresa d-lui președinte al consiliului de miniștri, prin care lăcuoștiintăsează că d. ministru de rebel susține proiectul de lege relativ la contractul încheiat cu d. Lemaitre, pentru spălătul rufelor.

D. președinte. Acum la ordinea zilei avem deavoltarea interpelării d-lui Basile Urechia.

D. B. A. Urechia. În chestiuni de toate zilele și încă respectul cel mare ce am pentru această Cameră, mă face să fiu emoționat foarte mult de câte ori iau cuvântul, cu cât într-o chestiune de importanță celei de de astăzi. — Oratorii vechi, d-lor, au un artist la spatele lor care le dedea tonul după care să și modneze voce, în vedere cu auditorul. Cine va fi diapasonul, care va ridica cugetarea mea la înălțimea situației? E patriotismul neîndoios al acelei bănci ministeriale și al d-v. al tuturor care va povățui cuvântul meu; mintea va îngredă cu tăcere inima nerăbdătoare. Interpelarea ce mi propun a desvolta azi înaintea d-v. are de scop de a întreba pe guvern asupra situației politice ce evenimentul din urmă a putut face patriei noastre și cu deosebire asupra unei chestiuni și mai dureroase încă pe care d-v. ați înțeles-o din forma anunțătoare a interpelăției mele.

D-lor toate adresele pe cari d-v. v'ați socotit datorii ale trimitere tronului ca răspuns la mesajul de deschidere de când suntem în această Cameră au dat necontenit una și aceeași direcțiune politică guvernului nostru. Negreșit această direcțiune politică nu a întâlnit tot-d'aua o unan-

mitate perfectă, dar trebuie să o recunoaștem în momentele solemne ca cele de astăzi, că chiar și acele voci, cari se împotrivesc la această direcțiune, n'o făcându mai mult de cât diferend de vedere cu noi asupra mijloacelor iar nu a scopului. Și care a fost d-lor acel scop? Acela care trebuie să fie al ori-cărei politici naționale, strădoințe și lupte pentru menținerea neștirbită a individualității naționale și pentru asigurarea în timp pacific, a desvoltării cât mai repede și mai înlesnicioasă a națiunii noastre.

Politica unei națiuni, rezultat al voinței și inteligenței națiunii, duce cu sine meritul și demeritul său: a vedea scopul, a l'ormări cu străduință și când se pare că deviiim de la densul tot la densul a tinde. Iată negreșit o direcțiune politică; iată unde trebuie să tindă tot-d'aua guvernele noastre și iată unde ați împins pe cel actual să meargă. În aceasta, d-lor, nu făceam de cât să urmăm vechea deprindere străbună, căci nu neamului nostru românesc se va tăgădui meritul de a fi știut scopul și de a l' fi urmărit cu stăruință; nu lui se poate tăgădui meritul de a fi voit să rămână ca națiune de sine stătătoare, cu individualitate proprie a ei. Dar, d-lor, a înțelege scopul, a l' voi și a l' realiza nu este tot-d'aua. De multe ori națiunile ca și individele întâlnesc în calea lor rezistențe, stavile, pe cari le numim fatale, fatale căci nu atarnă de voința națiilor a le întâlni sau nu în calea lor și pentru că numai cu mari lupte se puteau înlătura. Atârna oare de națiunea noastră ca să aibă o altă situațiune geografică? Atârna oare de al noștri strămoși ca să aibă alți vecini, vecini cari să fie mai apropiați eu iuima de cât cei pe cari soartea l'a pus în jurul țării noastre? Negreșit că nu. Apoi în contra acestor factori fatali au luptat tot-d'aua, la nevoie chiar cu spada Români, și tot-d'aua cu mintea. Din mintea sa românul a făcut părghia cu care a înlăturat din cale acele stavile cari se opuneau la mersul său.

Călătorul, d-lor, stă nimit înaintea piramidelor Egiptului; el însă nu rămănea în admirațiune înaintea blocurilor de marmură ale lor, înaintea lucrului brut, în sine, — fiind-că ori-ce munte eșit din mână lui Dumnezeu l' oferă blocuri de piatră mult mai mari de cât ale piramidelor, — călătorul rămănea nimit înaintea acelor coloși pentru că și aduce aminte că sunt opera mâinilor slabe ale omului. Așa omul inteligent care citește istoria adevărată a orientului trebuie să stea nimit văzând lupta gigantică de 18 secole a unei națiuni mici, în raport cu mari și puternicii ei vecini, în curs de 17 secole, pentru a și păstra individualitatea sa! A și ține neapărat țării lor, întregiile otarelor sale, iată scopul, iată politica străbunilor noștri. Când ei erau în câmpul de luptă ei strigau ca Costin: „să nu dăm locul, fraților, căci el este stropit cu sângele părinților noștri.“ Și când bătaia se sfârșea, mă țigăel, ea nu s'a sfârșit încă până acum, — când bătaia se curma, voiesc să zic, se curma pentru un scurt timp, atunci mila, pregătea mijloacele pentru luptele viitoare. Cum? Pe calea alianțelor noi, alianțe ce le cununa admirabila lor maturitate politică, alianțe nu basate pe sentimente nici chiar pe religioase, pentru că religioasa cea mai mare a strămoșilor a fost conservarea intactă a naționalității (aplause) și teritoriului patriei. Dovadă că aceasta a fost în tot-d'aua mobilul unice ce i-a condus în politica lor, este alianțele lor cu Turcii.

D-voastră, d'impreună cu guvernul actual, nu ați scăpat din vedere și în împrejurările de față direcțiunea politicele noastre naționale. Știu că un d. deputat de talent și de inimă, care a lăsat un gol în siml acestui parlament, a articulat altă dată o adevărată acuzațiune cum că noi ne-am lepădat de Turcia, că ne-am depărtat, că am lăsat de o parte politica pe care trebuia să o urmăm, politica testamentului lui Ștefan cel mare. Eroarea acestui bărbat a provenit de acolo, cred, că el a considerat alianța propusă de Ștefan Vodă un scop, iar nu ca mijloc, pe când trebuia din contră să o socotească ca un simplu mijloc către scop.

În adevăr, când alianța cu Turcia în cetă d'a fi un mijloc bun, nemerit, pentru a ajunge la scopul nostru, când ea nu mai fu mijlocul de asigurarea neatarnării, independentei țării noastre, oare greșită Domaii urmași ai lui Ștefan cel mare cari au voit și au lucrat de a rupe cu Turcia și de a se apropia de alți vecini și mai în urmă de Rusia? Încă pe la jumătatea secolului al 15-lea Românii luară în băgare

de seamă născându pnterea a Rușilor. În partea în care Alexandru cel bun așă pe Ștefdrigloni, Ștefan chiar așă un factor noș politic, cu care intră în alianță și de înrodire. Acum d-lor, fazele prin cari au trecut relațiunile noastre cu noni factor al politicii din Orient, cu Rusia, negreșit sunt de domeniul istoriei, și nu intră în cadrul unei interpelății ca aceasta; cu toate acestea, fiind că tocmal este chestiune astăzi de regularizarea Orientalului — pentru că tocmal astăzi se vorbește de deslegarea necesară a chestiunii Orientalului, — nu crez că ar fi rău venită înaintea d-voastră o mică aducere aminte a rolului mic ce noi am putut avea în această chestiune mai înainte de ce Rusia să fi luat în mână ea frânele politicii în Orient.

D-lor, chestiunea aceasta a Orientalului a fost ca niște friguri care, în loc de a veni la câte două zile, venia la fie-care secol; dară, ca să nu merg prea departe cu aceste amintiri istorice, voi lua de exemplu secolul al 17-lea și 18-lea. Ce găsim pe la anii 1650—1670? Pe atunci încă d-lor, se zicea că Turcii au să fie goniti din Europa; că are să se sfârșască cu imperiul turcesc. Pe atunci avea dreptate să se zică așa pentru că Leopold al Austriei vedea oștirea turcească fugind din jurul Vienei, pentru că Peloponezul era luat de Venetianii, pentru că Transilvania, Ungaria erau scăpate de jugul Turcilor.

Ei bine, pe atunci era aci un Domn, Șerban Cantacuzino; acest Domn cât de mic era, a trebuit să apese mult în cumpăna politicele vremurilor de atunci, de oare-ce împăratul Leopold fa silit să competeze în el pentru a merge mai departe în contra Turcilor și să compeze până într'atâta în cât să l' promită tronul Constantinopolului, și acestea nu pentru că Șerban Cantacuzino dispunea de vre-o 40 tunuri și de o oștire numeroasă, ci pentru că el era adevăratu pivot în jurul căruia gravitau lucrurile și oamenii din Orient.

La curtea lui Șerban petrecea patriarhul de Constantinopol; în școalele lui Șerban reinvățău grecii patriotismul; cu banii țării lui Șerban se întrețineau bisericile creștine ale slavilor din imperiul turcesc. Șerban scotea din domnia Moldovei Domnii contrarii alianței creștine contra Turcilor. Șerban chema la această alianță prin emisarii bosniaci pe țării Petru și Ioan Alexiovi carei declarau ca și Leopold că tronul Constantinopolului are să fie al lui.

Ei bine, pentru ce alianța creștinilor nu a isbit? Pentru că mulți din acei aliați aveau scopuri ascunse și erau de rea credință. Împăratul Leopold trata cu Constantin Cantemir în secret de Sobieschi, și lui Sobieschi l' promitea Moldova, și pe când Leopold promitea lui Șerban tronul Constantinopolului, veteranii intra cu armatele imperiale în Muntenia. Atunci Domnii români își aduseră aminte că aveau a se ocupa mai întâiu de țara lor de cât de soarta imperiului Turciei. Atunci Constantin Cantemir cu 5000 de moldoveni bătea la Boian pe gloriosul Sobieschi, care avea 35,000 de Poloni. Țărilor române dovedea atunci că nu se poate merge la Constantinopol călcând peste ele dușmănește. D-lor mai târziu una sută de ani era românimea în mai rea stare de lucruri de cât în timpurile lui Constantin Cantemir și Șerban-Vodă, și cu toate acestea tot nu se putură bucura Potemkinii și Camnitzii și nu se realiză împărțirea țărilor noastre. Pentru ce? Pentru că ori cât de căzuți Români ridicară fruntea și luptară; pentru că apărătorii generoși ca principiele de Signe vorbi Europei în numele lor, pentru că imperatricea Maria-Tereza, care scria la Paris că „dans les affaires de la Moldavie nous avons entièrement tort“ (o zicea aceasta de și lna Bucovina), tot ea zicea Austriei să nu facă greșală unei împărțiri a Turciei, sper, zicea ea, că nu tor face aceasta nici urmași mei! Și nu numai Maria-Tereza împiedică desființarea noastră ci și un domn depărtat ca Ludovig, care scrie note către Vergemes în care orea cu amenințare o împărțire a țărilor române. Note în care, de altmintearea, zicea, „ca les cours compartageantes, je les crois plutôt en observation vis-à-vis les unes des autres et se défiant d'elles mutuellement.“

Și împărțirea nu s'a făcut căci sa găsea încă destule brațe, destui români cari să aducă cuvântul lor modest, deară cuvânt puternic la dreptatea Europei (aplause) împărțirea nu s'au făcut, cum nu se va face nici astăzi, dară Rusia stăruia în calea, permițându și o zic, greșită în privința țărilor creștine, în privința țărilor noastre, ceea ce făcea pe cea d'antăiu ge-

nerațiune a epocii de regenerare pe o mulți din d-v. au văzut-o că nu conștientamentele de simpatie cu cari se făc primele legături dintre țările noastre vechial și al Moscovei. Această greșă căci împăriele mari, ca și oamenii mici încă pot greși, această greșală au conștientă nenorocită care se simți până timpul rebelului Crimeei. Această greșală va explica puternicului, cavalerescului imperator Alexandru sentimentele opuse convențiunea din 4 (16) Aprilie mai târziu în sennul reprezentațiunii naționale. Aceasta ne explică opozițiunea ce intră ministerial din partea a cător-va deputați cari l' zicea că, pierzând din vreme scopul vechi al politicele naționale, „în tărnuarea țării, ați intrat în alianță cu Rusia în contra Turciei.

Noi cari la 4 (16) Aprilie anul trecut am votat convențiunea ce s'a încheiat guvernul Majestății Sale Imperatorului leasandru, am fost înțeles ca și D-voastră d-lor miniștri, că Rusia condusă de un generoasă, liberală și cultă a actualului său imperator, că Rusia în care iobă au făcut loc cetățeanului, că Rusia în conferințele din urmă de la Constantinopol au arătat că nu urmăresc revărsarea chestiunii Orientalului cu scopul cucerire, și a explicat cum înțelege ea solvarea chestiunii Orientalului, că Rusia astăzi nu mai este Rusia din zilele greșelii, nu e mai Rusia de la finea secolului al 18-lea și de la începutul celui al 19-lea, în această convingere am aprobat convențiunea văzând mai ales art. 2 din această am aprobat-o, cu inima plină de recunștință pentru generoșul și adevăratu cîinul Imperator prin subscrierea că Rusia recunoștea și garanta nu numai integritatea teritoriului deară recunoștea implicit și însuși independența noastră.

În tot cazul acea convențiune o avem având credință că ea făcea ca totul care în Martie amenință ogorul Românesc, în Aprilie mărginite în zăgazatele peșciunii d-v. se va transforma într'un fluviu restrâns care să treacă a mală câmpia. D-lor, convențiunea aceasta a fost folositoare numai nouă, și iertu ca să ne convingem n'avam decât citim ce zice însuși un jurnal imperial al imperiului Rusesc, „Invalidul Rusesc“.

„Invalidul Rusesc“ recunoștea greșimomente în care Rusia a declarat reenumeră aceste dificultăți și la bilanș avantajelor nu vede de cât concunștințența și amicitia transformată mai în urmă în alianță a României.

„La intrarea oștirii noastre în Români zice marele organ Rusesc „Ele foră o dial primite de guvernământ și de pe etc.

Amicitia cu care națiunea română a mit armata rusească care se declară că nge să pună în esecțiune protocolul cferinței din Constantinopol, nu credeau o fi alterat ori jenicat nici un act al resentanței țării. Din contră Camera aceasta a aprobat mai în unanimitate toate pozițiunile ce ministrul a luat în ireșul alianței acestia și armatele Rus și a mers până acolo acele dispozițiunevărurăm pe oștății noștri, pe mica noastră armată slătrni cu viteaza armată imperială luptându-se și vărsându-și sânul pentru creștinătate și omenire; o văzurăm a avut fericirea să primească hitoitoare și încurajatoare laude de la imarele imperatores. Chiar și în cele urmă zile jurnalele rusești mai scrieprecum este acela pe care l' cităiu „Invalidul Rusesc“ recunoștea:

„Că la Plevna de la luarea căreia p cum evenimentele ulterioare au probat țării succesele și victoriile de care artele imperiale se încununează astăzi drunul Constantinopolului.“

„Invalidul Rusesc“ recunoștea, zic, că: Plevna situațiunea armatei Rusesci grea și că aceasta se amelioră prin întnirea armatei Române la corpul de la Vsubt comanda imediată a bravului nostru Domnitor.

Așa fiind starea lucrurilor astăzi, în mentul când numele și soțiile române primă oftatul inimii lor amară a și, cătând mângăierea lor în credința vtorului mai fericire a patriei, în această țire care a redescoperit străbuna harul îndreptând-o din orășe și din state în câmpul de onoare la Plevna, la Rahova, Lom-Palanca, la Vidin, în momentul că toți Românii salut voioși isbăndeale nererupte ale altetel sale marele duce pe Balcani, prin ce greșală a noastră nu și anuzul țării este isbit în mod neasoc de scrii care de care mai imposibile,

care de care mai intristătoare? Condițiile propuse de Rusia pentru acordarea armistițiului cerut de Turcia sunt, cunoscută, fiind comunicate de generalul Englez Camerei Comunelor.

Condițiile care sunt publicate și în foile noastre, socotesc de prisos mai ceti, căci d-v. le cunoașteți, dar fiindu-le nu putem să uităm și să nu în intrul inimei noastre o întrebare: nu era mai potrivit, mai în concordanță cu recunoașterea de fapt a independenței noastre de către Rusia, ca la negocierea tratatelor de armistițiu deacă am fi avut în vedere condițiile de pace și de război, și să nu trimis al nostru în mod direct, cel puțin să fi întrebât prealabil care sunt dorințele guvernului nostru? Deoar se vede că panta pe care Rusia a împins mereu pe nenorociiții noștri, s-au făcut se ignoreze că la Plevna, în vremea ce armata rusească era și armata noastră. Se vede că, când Joie vrea să se lupte pe cine-va îl lipsește de munte. Nu putem zice tot-ast-fel și despre condițiile răspândite cu mare întărire în Europa. Ast-fel „Morning-Post”, pe 27 Ianuarie scrie că condițiile de pace, comunicate de ambasadorul rus Suvorov cabinetului englez sunt: Independența României cu mărire teritorială, spre compensa pentru cesiunea către Rusia a părții pământ de la gurile Dunării.

Pe toate jurnalele au fost și mai categorice, și au numit chiar partea de loc pe care Rusia urmează să o cedeze Rusiei la gurile Dunării.

G. Verneșcu. Spuneți care parte a țării?

V. Al. Urechii. Basarabia.

Un altor rece a sguđuit la această ținută a tuturor românilor, de la un capăt la cel-alt al țării, și cu toate acestea multe zile nimeni dintr-un noi, reprezentanții țării, nici din Camera nici din Senat nu și-a permis până astăzi să le dea un răspuns. Pentru că se știe că România n'a fost în rebel cu Rusia ce, învinsă, se dăduse învingerea sa. De ce? Pentru că banca ministerială nici noi Camera, nici Senatul, nu aveam dreptul, după art. 118 Constituțione, se instrăinăm, nici să punem un palme din pământul Patriei.

Când oștenii noștri mor vitezește și se realizează independența țării, noi, ca legilor ne vom da sub-scrierea și vom pune un act prin care se va deslipi de la mama patrie o provincie a ei? (Aplause). Nu vom da-o cu voia noastră, căci suntem răspunzători pentru ea nu numai în fața țării, dar și în fața Europei, și recunoscând că Turcia nu avea dreptul să o lăstreineze, ne-a înapoiat-o după Crimeea. Nu vom da-o de bună voie, căci ar fi aot de sinucidere: Basarabia, de la Dunăre, și unele ținuturi de noblete care și-au deschis și ne va deschide pe viitor în fața ambasadiorilor și-a diplomației ruse, și care ne poate aduce de la noi o dorită neutralitate. Nu putem da de bună voie, pentru că nimeni nu ne poate cere de la reprezentanții țării, și că prin recunoașterea retrocesiunii Basarabiei române, că nedrept făcut prin tratatul de la Paris, să legitimizeze cesiunile noastre nefăcute de ea. Nu putem da Basarabia pe compensațiunilor teritoriale, (Aplause). Nu, nu suntem un popor cucerit, trăgând spada pentru independența țării, n'am înțeles să răpim pe a altora, și vom să semnăm furtune în viitor.

Un altor priu alipirea de pământuri ce sunt ale noastre. (Aplause). Dar vorbim d-lor, înlocuim pe jurnale, pe simple zădărnici, căci lucrul este imposibil. Cu toții avem simțimintele cu care M. S. Imperatorul Alexandru II face respectată la Sa sub-scriere; și sub-semnarea lui o pe convențiunea de 4 Aprilie. Este imposibil această retrocesiune, căci am fost înțeles singuri aliați ai M. Sale și M. S. în acte neîndoioase a recunoscut independența noastră. Este imposibil și de auzit știrea răspândită că cum se poate dona și după bătăia de la Plevna pământul încă cald al celor cari au strigând: Trăiască România! Trăiască țara! Cum se poate ca pe morții lor a se sub-scrie un act de încredere a unei părți din țara lor? (Aplause prelungite). Nu putem crede că Imperiul va îngădui această greșală, care ne o umbră neagră în luminoasa patrie d-sale. Dar ne șoptesc că această cesiune a Basarabiei, o cere suverinitățile și onoarea militară a României se simte datoră a nimiei țării la Paris în toate efectele lui.

Pe această retrocesiune a Basarabiei, care de care ar fi acoperit acest pământ, suvenir, le luptelor și a gloriilor ei în contra Turciei? Nobil și doios este cultul suvenirilor străbune, dar care suvenirul de gloria străbună ar putea se precumpănescă înaintea istoriei, această suverinitate care ar lăsa la pasivul mării și glorioasei Rusii ruperea Basarabiei de România, România fiind în deplină pace cu Rusia. România fiind aliată sinceră a Rusii (Aplause).

Suvenirile Rusii în Basarabia? Dar ale Rusiei sunt de un secol și ale noastre de 17 (Aplause). Dar din al Rusiei ori din al nostru sânge este plămădit pământul acestei țări până în rărunchii lui? Rusia ori vechii Basarabiei au apărut țărâmul stâng al Dunării până la mare și Doistru în potruva Sultanilor, căror nimeni din pregior și în Europa numai rezista? (Aplause).

Rusia sau România se bătută la Rahova, la Tigina, la Cahul subț Ioan-Vodă, la Chilia? Voesc Rusia monumente în adevăr neperitoare în Basarabia? Le poate avea nu numai în Basarabia, ci și în toate orașele României; în inima tuturor nu are de cât să zică oștirilor sale puternice: cine ar putea disputa vouă cu succes reluarea Basarabiei? Puteți să mergeți în Basarabia, dar nu veți merge, pentru că o apără în contra unei dorinți grație a înimii rusești, „onoarea Rusiei” (Aplause).

În adevăr, d-lor, când este vorba de onoare, eu nu poate fi de două feluri: una care să ceară reluarea Basarabiei, și alta care prin convențiunea de la 4 Aprilie să garanteze integritatea țării noastre și menținerea Basarabiei pentru Moldova (Aplause).

Dar o cere această retrocesiune interesele Rusiei? Din contră, ea ar proba o dată mai mult Europei scopul de cerceri care sunt, după cum a declarat-o în conferința de la Constantinopol, sunt departe de ea. Interesele bine înțelese ale Rusiei sunt împăcate cu esitența unei Românie libere, omogene, care să își măsura întregimea hotarelor sale. (Aplause).

Este interesul Rusiei, ca să ajute această țară, ca să ajungă a înfrunța acele state-unițe de război ale Europei, cari să fie tamponul dintre ginta slavă și germană (Aplause).

Deacă Europa ar isbuti până la un oare care punct să își esplice incorporările trecute până la 1812, ea nu ar putea, sunt sigur, să mai înțeleagă pe acele de la 1878.

La 1788, principele de Lique, voia să convingă pe Potemkin, — atâta căzuse stima Rusiei, pentru țara aceasta, — voiu să convingă pe Potemkin, să se facă Domn în ambele țări unite, numai să fie libere de Turci.

Potemkin având alte gânduri de excerrare, răspunsă generalului de Lique, dând din umeri: „je me moque bien de cela.”

Principele de Lique: „au moins rendez ces deux pays independans des Turcs à la paix.”

Hei bine, am înțeles pe Potemkin, care în fața tristei situațiuni ce guvernale grecești făcea țărilor Române de atunci, răspundea lui de Lique: „nous verrons”, zicând prin urmare, nu! Dar azi după Grivița, după Opancez, după Rahova, Imperiul a zis Românilor: „V'am vèzut”. (Aplause). Apoi, putem noi admite azi, că Rusia ne ar face o cerere, ca acea de care ipotetic, ne ocupăm?

Dacă ea ni s'ar face, ei bine, la rândul nostru să nu ne sfim de a ne face și noi datoria. Și o datorăm aceasta chiar respectului ce trebuie să purtăm Marelui și Bonului Imperat, care nu se putea alia cu un popor mort. Să nu fim bănuți de donchișonadă. Știm că suntem un Stat mic, seim că nu putem arunca mânăna aceluia contra căruia am avea dreptul să ne plângem. Nu avem nevoie de brovode ca să ne sustinem dreptul. Toate partile, toată țara, noi cu toții nu cerem nimica la care nu avem dreptul și iată de ce nădăjdiesc că vom găsi sprijinul în marinimia Marelui Imperator, care ne să găsit demn să stăm alături cu viteaza sa oaste. Dacă noi ne vom face datoria, Europa va veni în sprijinul nostru, Europa s'ar convinge că ne am înțeles rolul de santinelă veghetoare la gurile Dunării. Europa, d-lor nu poate a ne părăsi când ne va vedea stând sentinelă veghetoare, a intereselor ei la Dunăre și când va vedea că nu numai deputați dar țara întreagă, toate partile, am înțeles că suntem dator să părășim întreg și ne atinsă individualitatea noastră națională. Și d-lor deputați nu d-voastră veți fi aceia care se acoperiți cu vâl fanebru scunșii reprezentanților din Basarabia în acest parlament. Nu, după aceste bance cuvântul reprezentanților Basarabiei va

mai rezona încă. Său dacă va înceta, ei bine, să acie Europa că nu va fi departe atunci și pentru dăna zina încetării dreptății și a libertății. (Aplause).

Rog dar pe ministere să bine-voiască a ne spune care e credința ce trebuie să dăm scotomelor amenințătoare ce se răspândesc ce întărire în jurnalele din țară și străinătate. (Aplause).

D. președinte. Pan la vot prelungirea sesiunii după cincis ore.

Adunarea încuviințează prelungirea sesiunii.

D. I. Brătianu, președinte al consiliului. D-lor, nu eu sunt acela care să nu înțeleg simțimintele ce mă împina pe d. Urechii să facă o asemenea interpelare. Dar, vă mărturisesc, că în ceea ce privește guvernul, această interpelare ne-a pus în pozițiunea cea mai critică. Căci noi, și ca ministri și ca români nu putem face alt-fel de cât să răspundem la întrebarea ce mă se pune, însă, ca să răspundem, trebuie să lipsim conviunțelor diplomatice. Fiind însă că este vorba de o datorie așa de sacră, nu putem face alt-fel de cât să trecem peste dăusele. (Aplause) și credem că chiar acei cari vor găsi că facem o indiscrețiune dacă vor intra în conștiința lor, și se vor pune în pozițiunea noastră, vor vedea că nici ei nu ar putea să facă alt-fel de cât ceea ce fac eu astăzi. (Aplause).

Zic, d-lor, că fac o necuviință diplomatică, fiind că nu suntem până acum sesizați într'un mod formal de Rusia în privința cesiunii Basarabiei. În zilele din urmă nu s'a invat alt-cesta de cât s'a manifestat în un mod oficial, ceea ce de mult să zicea și se credea că ar fi intențiunea Rusiei, de a relua partea noastră din Basarabia. La această demarș oficială din partea Rusiei, negreșit că nu vă îndoiți, după cum nu vă știți îndoiți de când stăm pe această bancă, că noi am fost și suntem aci expresiunea sinceră și profundă a d-voastră, a reprezentațiunii naționale (Aplause), și că prin urmare răspunsul nostru a fost că nici o dată neținea români nu va consimți, nu la cesiunea dar nici chiar la schimb al unei părți din teritorială, și nu doar cu despăgubirile cele mai avantajose (Aplause prelungite). Nu numai că am făcut această declarațiune, dar am căutat prin toate mijloacele, înainte d'a ni se pune cesiunea am căutat să ne asigurăm mai din vite în contra unei asemenea eventualități, căci încă din 'nainte eu ca ori-ce român, am avut această grijă în inima mea. Am căutat, d-lor, toate argumentele, și nu era greu de găsit aceste argumente, căci în adevăr într'un lucrul așa de drept nu trebuie să fie cine-va nici jurist, nici un om de geniu. Însă d-lor, nu avem astăzi certitudinea că am reușit a convinge pe oamenii politici ai Rusiei că ceea ce voesc să facă în privința noastră e și nedrept către noi, și desavantajos pentru Rusia, numai din punctul de vedere al onoarei, dar chiar din punctul de vedere al intereselor marelui imperiu (Aplause). D-lor, când un proprietar mic, nu moșnen, are o moșioară de la moșii săi rămasă pe care se-are străbun al lui a apărut-o și a asigurat-o prin sudoarea și chiar prin sângele lui, acela iubesc cu drept cuvânt pământul său, și ori-ce schimb i s'ar propune, el nici odată nu va da mica lui moșioară, pe acel schimb (Aplause). Da un proprietar mare, care are moșii întinse, pământul pe care poate nici nu l'a vèzut pe tot, acela poate să primească schimbul cu înlesnire (Aplause). Acestea sunt, d-lor condițiunile în care se află Rusia și condițiunile în care ne aflăm noi. Înțeleg ca un proprietar mare să propună în schimb unui moșnen un pământ de trei, de patru ori mai mare, care cu toate acestea nu ar fi de cât o minimă parte din averea sa; dar tot ast-fel și mai mult încă înțeleg rezistența moșnenului de a primi să ceadă moșioara sa, nu pământ cu care are legătură de inimă și de scumpe suvenir (Aplause prelungite).

Eu cred, d-lor că atunci când va vedea, nu oamenii politici ai Rusiei, ci Imperiul singur, pe care am avut onoare să l'apropiiez de mai multe ori, și care, nu numai ca Imperat, ci ca om de inimă și de nobile sentimente, planează pe d'asupra întregii societăți rusești, când va vedea drepturile României, cesiunea se va schimba. Ori de câte ori m'am adresat la Majestatea Sa ceea ce toți cei-alți în unele surși refuză, El m'a acordat, și m'a făcut o adincă impresiune când L'am vèzut în tot-dauna atins, când l'am vèzut că tot-dauna a înțeles dreptul nostru și a cedat la cererile noastre. În zilele din urmă, fiind-că iarăși începuse să se agite cesiunea Basarabiei, am alergat la Poradim ca să mă adresez d'a dreptul Imperiului

și am fost poprit de generalul Ghica care m'a zis: „ți-a vorbit vre o dată Imperiul despre această? Nu, m'am răspuns eu, și nu a vorbit nici chiar Domnitorului, cu care a fost în intimitate mai mult timp. Atunci eu socotesc, m'a zis generalul Ghica, că ar fi să ofensezi pe Majestatea Sa vorbindu-i de această cesiune. Cum? când noi am făcut o convențiune subscrisă de principele Gorceicoff, un tractat investit cu sigiliul împăresc și după acestea ne-am dus de ne-am vèrsat sângele alături în armata noastră, și Imperiul la toate împrejurările a făcut omagiū bravurii și devotamentului oștirii noastre, cum ai putea d-ta să vi l'a pune la îndoială că Rusia ar mai avea intențiunea de a lna de la noi un petec de pământ! (Aplause)

Am găsit atunci că generalul Ghica avea dreptate și m'am întors înapoi. Ei bine, ceea ce crez că eu, un singur om, și nu om mic ca mine, să fi putut să dobândesc de la Imperiul, cunosced inima și sentimentele sale, cu atât mai mult cred că va putea să o dobândească vocea unui popor întreg. (Aplause entusiaste, îndelung repetite).

D-lor, gândesc că împrejurările sunt așa de mari, că cuvintele multe nu ar face de cât să slăbească lucrul, d-v știți destul, faceți ceea ce inima vă zice. (Aplause prelungite).

D. G. Verneșcu. D-lor, n'am să vorbesc, am să citesc o moțiune; pentru că atunci când este vorba de apărarea țării, nu este trebuință de stimolente, nu se numără sacrificiile (Aplause) iată moțiunea: Aștând explicările ministrului în privința dispozițiunilor ce au arătat guvernul Rusiei d'a lna o parte din teritorial României în schimb cu pământuri de peste Dunăre;

„Având în vedere că integritatea României este garantată de marile puteri europene.

„Având în vedere că prin convențiunea din 4 Aprilie 1877, Rusia în special a garantat din nou această integritate prin art. 2 în co-prindere: Pentru ca nici un inconvenient sau pericol să nu rezultă pentru România din faptul trecerii trupelor ruse pe teritoriul său, guvernul Maestăței Sale Imperatorului Rusiei se obligă a mănține și a face a se respecta drepturile politice ale statului român. ast-fel cum rezultă din legile interioare și tratatele existente, precum și a mănține și a apăra integritatea actuală a României”.

„Considerând că România și-a îndeplinit cu fidelitate obligațiunile care decurg din acea convențiune, și deplin convinsă de sentimentele de înaltă dreptate a Maestăței Sale Imperatorului Rusiei;

„Considerând marea sacrificii, și chiar sacrificie de sânge făcute de țară pentru păstrarea integrității și pentru consolidarea independenței sale;

„Considerând că o Românie independentă și omogenă răspunde atât la intesele vecinilor săi, cât și la acele ale Europei întregi.

Adunarea declară că este hotărâtă a mănține integritatea teritorială țării, și a nu admite o instrăinare din pământul ei, sub nici o denumire și pentru nici o compensațiune teritorială sau desdăunare, și trece la ordinea zilei. (Aplause unanime îndelung repetite)”.

D. Verneșcu, d. Geani, d. Economu, N. Dimancea, M. Ghelmegeanu, N. Ionescu, I. Poenaru Bordea, V. A. Ureche, colonel Calinescu, D. Mărgăritescu, A. Varnali, D. Crăciunescu, R. I. Campiniu, I. C. Fandescu.

Se pune la vot această moțiune prin apel nominal, și rezultatul votului este cel următor:

Votanți 93

Au votat pentru 93 și anume:

D. I. Agari, A. Agiogi, N. Athanasii, I. Bogdat, D. Berendei, A. Gr. Bonachi, P. Buescu, M. Buriliani, V. Calcantrau, T. Călinescu, Sc. Călinescu, I. Cămpineanu, R. Cămpiniu, Gr. Cantacuzino, G. Cantili, D. Cariagiu, D. Castroian, P. Cernătescu, G. Chișu, C. Climescu, I. Codrescu, C. Colibăgeanu, N. I. Constantinescu, P. Constantin, E. Costinescu, Gr. Cozadini, D. Crăciunescu, G. Danileopolu, I. Diamandescu, D. Economu, L. Eracleide, C. Fleva, G. Folger, I. C. Fandescu, G. N. Gamlen, D. Genescu, P.

Georgiadi, P. Ghica, G. Găță, D. Giann, C. Giuvara, R. C. Golearu, C. Grădișteanu, P. Grădișteanu, C. T. Grigorescu, G. Hănuș, A. Holban, I. Ionescu, N. Ionescu, N. B. Locusteanu, V. Maniu, G. P. Mantu, D. Mărgăritescu, G. Misail, G. Morțun, Ghr. Moșescu, N. Nicorescu, R. Opresanu, Sc. Pastia, I. Poenaru, Bordea, G. Polizu, E. Predescu, E. Protopopescu Pache, G. Rădescu, M. Rosetti, N. Rosetti, Sc. Rosetti, M. Schina, R. Ștefănescu, A. Stirbei, B. A. Ureche, Z. Urdăreanu, A. Varnali, E. Vergati, G. Verneșcu, V. Vișnău, N. Vișnău, H. Zugrăvescu, P. Cazotti, G. Goga, N. Lupescu, N. Dimancea, M. Ghelmegeanu, D. I. Ghica, R. Pătrărlăgeanu, G. Ștefănescu, I. Villacrose, N. Fleva, A. Vășescu, M. Ferechide, C. A. Bosetti.

D. președinte. Adunarea a adoptat propunerea în unanimitate. (Aplause entusiaste și îndelung repetite).

În acest moment primesc din partea d-lui deputat d. Sc. Miclescu, o telegramă prin care d-sa, aflând că are să vină la ordinea zilei în adunare această cesiune, declară că nu primește a se instrăina nici o palmă din pământul României. (Aplause).

Vă comunic, d-lor, că și Senatul în unanimitate a votat o asemenea moțiune (Aplause prelungite).

D. președinte al consiliului. D-lor, în împrejurările în care ne aflăm ați declarat cu toții că inimile românilor trebuie să bată, cum zice francesul, à l'unison, adică să nu fie de cât o singură bătaie de inimă. Prin urmare, stă în mâna d-vo. azi ca să nu fie în țară nici măhniți, nici amariți. (Aplause). Eu unul nu m'am amestecat nici de cum la darea în judecată a foștilor miniștri, nu m'am amestecat nici chiar la cesiunile de procedură, și nu am luat o singură dată cuvântul; am lăsat ca adunarea să facă ceea ce voește. Acum însă cred că nici o dată nu a fost moment mai favorabil de cât astăzi ca să sfărșim cu această nenorocită cesiune. Ori-care ar fi griefurile noastre în contra administrațiunii trecute, să le uităm cu toții, și eu, în numele intereselor țării, vă propun să vă retrageți acușațiunea în contra foștilor miniștri. (Aplause).

D. președinte. Se pune la vot retragerea acușațiunii. (Sgomot).

D. P. Ghica. Nu se poate, este o cesiune care trebuie să se discute. (Sgomot).

D. președinte al consiliului. D-lor, nu trebuie să uitați că aveți să luptați încă cu multe greutăți; nu știu prin ce crize teribile am mai avea să trecem. Pentru ce voiți să ni se zică că am uitat cauza sântă a țării pentru cesiune de a doua ordine. Ce voiți? Să l' trimiteți la curtea de casațiune. Ei bine, sunt în drept cel puțin să vă zică să l' trimiteți îndată: nu puteți să l' țineți atâta timp în suspensiune; instrucțiunea știți că este terminată trimiteți l' îndată înaintea justiției. Dar vă întreb este patriotic astăzi să faceți aceasta?

Acușațiunea unui minister este o cesiune mare, prin urmare, aveți să distrageți opiniunea publică de la cesiunea cea mare a Basarabiei la procesul foștilor miniștri. Apoi aveți inimă, aveți minte liniștită ca să puteți astăzi să vă mai ocupați de alt-cesta de cât numai de Basarabia? Eu vă spun că de multe ori într-o casă și uit că am femeia și copil bolnavi; și puteți d-v. în asemenea împrejurări să vă duceți să pledați un proces politic?

Eu zic să retrageți această acușațiune, și să o faceți nu cu discuțiune, să o faceți într'un mod spontan. (Aplause). Și fiți încredințați că acest act are să vă recomande și în ochii amicilor și în ochii inamicilor din streinătate. (Aplause). Închiderea discuțiunii.

— Se pune la vot retragerea acușațiunii în contra foștilor miniștri, și rezultatul votului este cel următor:

Votanți 64

Maj. de 2/3 43

Au votat pentru 55 și anume:

D-nii I. Agari, A. Agiogi, N. Athanasii, T. Bagdad, D. Berendei, A. Gr. Bonachi, P. Buescu, T. Călinescu, Sc. Că-

lină, să acie Europa că nu va fi departe atunci și pentru dăna zina încetării dreptății și a libertății. (Aplause).

Rog dar pe ministere să bine-voiască a ne spune care e credința ce trebuie să dăm scotomelor amenințătoare ce se răspândesc ce întărire în jurnalele din țară și străinătate. (Aplause).

D. președinte. Pan la vot prelungirea sesiunii după cincis ore.

Adunarea încuviințează prelungirea sesiunii.

D. I. Brătianu, președinte al consiliului. D-lor, nu eu sunt acela care să nu înțeleg simțimintele ce mă împina pe d. Urechii să facă o asemenea interpelare. Dar, vă mărturisesc, că în ceea ce privește guvernul, această interpelare ne-a pus în pozițiunea cea mai critică. Căci noi, și ca ministri și ca români nu putem face alt-fel de cât să răspundem la întrebarea ce mă se pune, însă, ca să răspundem, trebuie să lipsim conviunțelor diplomatice. Fiind însă că este vorba de o datorie așa de sacră, nu putem face alt-fel de cât să trecem peste dăusele. (Aplause) și credem că chiar acei cari vor găsi că facem o indiscrețiune dacă vor intra în conștiința lor, și se vor pune în pozițiunea noastră, vor vedea că nici ei nu ar putea să facă alt-fel de cât ceea ce fac eu astăzi. (Aplause).

Zic, d-lor, că fac o necuviință diplomatică, fiind că nu suntem până acum sesizați într'un mod formal de Rusia în privința cesiunii Basarabiei. În zilele din urmă nu s'a invat alt-cesta de cât s'a manifestat în un mod oficial, ceea ce de mult să zicea și se credea că ar fi intențiunea Rusiei, de a relua partea noastră din Basarabia. La această demarș oficială din partea Rusiei, negreșit că nu vă îndoiți, după cum nu vă știți îndoiți de când stăm pe această bancă, că noi am fost și suntem aci expresiunea sinceră și profundă a d-voastră, a reprezentațiunii naționale (Aplause), și că prin urmare răspunsul nostru a fost că nici o dată neținea români nu va consimți, nu la cesiunea dar nici chiar la schimb al unei părți din teritorială, și nu doar cu despăgubirile cele mai avantajose (Aplause prelungite). Nu numai că am făcut această declarațiune, dar am căutat prin toate mijloacele, înainte d'a ni se pune cesiunea am căutat să ne asigurăm mai din vite în contra unei asemenea eventualități, căci încă din 'nainte eu ca ori-ce român, am avut această grijă în inima mea. Am căutat, d-lor, toate argumentele, și nu era greu de găsit aceste argumente, căci în adevăr într'un lucrul așa de drept nu trebuie să fie cine-va nici jurist, nici un om de geniu. Însă d-lor, nu avem astăzi certitudinea că am reușit a convinge pe oamenii politici ai Rusiei că ceea ce voesc să facă în privința noastră e și nedrept către noi, și desavantajos pentru Rusia, numai din punctul de vedere al onoarei, dar chiar din punctul de vedere al intereselor marelui imperiu (Aplause). D-lor, când un proprietar mic, nu moșnen, are o moșioară de la moșii săi rămasă pe care se-are străbun al lui a apărut-o și a asigurat-o prin sudoarea și chiar prin sângele lui, acela iubesc cu drept cuvânt pământul său, și ori-ce schimb i s'ar propune, el nici odată nu va da mica lui moșioară, pe acel schimb (Aplause). Da un proprietar mare, care are moșii întinse, pământul pe care poate nici nu l'a vèzut pe tot, acela poate să primească schimbul cu înlesnire (Aplause). Acestea sunt, d-lor condițiunile în care se află Rusia și condițiunile în care ne aflăm noi. Înțeleg ca un proprietar mare să propună în schimb unui moșnen un pământ de trei, de patru ori mai mare, care cu toate acestea nu ar fi de cât o minimă parte din averea sa; dar tot ast-fel și mai mult încă înțeleg rezistența moșnenului de a primi să ceadă moșioara sa, nu pământ cu care are legătură de inimă și de scumpe suvenir (Aplause prelungite).

Eu cred, d-lor că atunci când va vedea, nu oamenii politici ai Rusiei, ci Imperiul singur, pe care am avut onoare să l'apropiiez de mai multe ori, și care, nu numai ca Imperat, ci ca om de inimă și de nobile sentimente, planează pe d'asupra întregii societăți rusești, când va vedea drepturile României, cesiunea se va schimba. Ori de câte ori m'am adresat la Majestatea Sa ceea ce toți cei-alți în unele surși refuză, El m'a acordat, și m'a făcut o adincă impresiune când L'am vèzut în tot-dauna atins, când l'am vèzut că tot-dauna a înțeles dreptul nostru și a cedat la cererile noastre. În zilele din urmă, fiind-că iarăși începuse să se agite cesiunea Basarabiei, am alergat la Poradim ca să mă adresez d'a dreptul Imperiului

și am fost poprit de generalul Ghica care m'a zis: „ți-a vorbit vre o dată Imperiul despre această? Nu, m'am răspuns eu, și nu a vorbit nici chiar Domnitorului, cu care a fost în intimitate mai mult timp. Atunci eu socotesc, m'a zis generalul Ghica, că ar fi să ofensezi pe Majestatea Sa vorbindu-i de această cesiune. Cum? când noi am făcut o convențiune subscrisă de principele Gorceicoff, un tractat investit cu sigiliul împăresc și după acestea ne-am dus de ne-am vèrsat sângele alături în armata noastră, și Imperiul la toate împrejurările a făcut omagiū bravurii și devotamentului oștirii noastre, cum ai putea d-ta să vi l'a pune la îndoială că Rusia ar mai avea intențiunea de a lna de la noi un petec de pământ! (Aplause)

Am găsit atunci că generalul Ghica avea dreptate și m'am întors înapoi. Ei bine, ceea ce crez că eu, un singur om, și nu om mic ca mine, să fi putut să dobândesc de la Imperiul, cunosced inima și sentimentele sale, cu atât mai mult cred că va putea să o dobândească vocea unui popor întreg. (Aplause entusiaste, îndelung repetite).

D-lor, gândesc că împrejurările sunt așa de mari, că cuvintele multe nu ar face de cât să slăbească lucrul, d-v știți destul, faceți ceea ce inima vă zice. (Aplause prelungite).

D. G. Verneșcu. D-lor, n'am să vorbesc, am să citesc o moțiune; pentru că atunci când este vorba de apărarea țării, nu este trebuință de stimolente, nu se numără sacrificiile (Aplause) iată moțiunea: Aștând explicările ministrului în privința dispozițiunilor ce au arătat guvernul Rusiei d'a lna o parte din teritorial României în schimb cu pământuri de peste Dunăre;

„Având în vedere că integritatea României este garantată de marile puteri europene.

„Având în vedere că prin convențiunea din 4 Aprilie 1877, Rusia în special a garantat din nou această integritate prin art. 2 în co-prindere: Pentru ca nici un inconvenient sau pericol să nu rezultă pentru România din faptul trecerii trupelor ruse pe teritoriul său, guvernul Maestăței Sale Imperatorului Rusiei se obligă a mănține și a face a se respecta drepturile politice ale statului român. ast-fel cum rezultă din legile interioare și tratatele existente, precum și a mănține și a apăra integritatea actuală a României”.

„Considerând că România și-a îndeplinit cu fidelitate obligațiunile care decurg din acea convențiune, și deplin convinsă de sentimentele de înaltă dreptate a Maestăței Sale Imperatorului Rusiei;

„Considerând marea sacrificii, și chiar sacrificie de sânge făcute de țară pentru păstrarea integrității și pentru consolidarea independenței sale;

„Considerând că o Românie independentă și omogenă răspunde atât la intesele vecinilor săi, cât și la acele ale Europei întregi.

Adunarea declară că este hotărâtă a mănține integritatea teritorială țării, și a nu admite o instrăinare din pământul ei, sub nici o denumire și pentru nici o compensațiune teritorială sau desdăunare, și trece la ordinea zilei. (Aplause unanime îndelung repetite)”.

D. Verneșcu, d. Geani, d. Economu, N. Dimancea, M. Ghelmegeanu, N. Ionescu, I. Poenaru Bordea, V. A. Ureche, colonel Calinescu, D. Mărgăritescu, A. Varnali, D. Crăciunescu, R. I. Campiniu, I. C. Fandescu.

Se pune la vot această moțiune prin apel nominal, și rezultatul votului este cel următor:

Votanți 93

Au votat pentru 93 și anume:

D. I. Agari, A. Agiogi, N. Athanasii, I. Bogdat, D. Berendei, A. Gr. Bonachi, P. Buescu, M. Buriliani, V. Calcantrau, T. Călinescu, Sc. Călinescu, I. Cămpineanu, R. Cămpiniu, Gr. Cantacuzino, G. Cantili, D. Cariagiu, D. Castroian, P. Cernătescu, G. Chișu, C. Climescu, I. Codrescu, C. Colibăgeanu, N. I. Constantinescu, P. Constantin, E. Costinescu, Gr. Cozadini, D. Crăciunescu, G. Danileopolu, I. Diamandescu, D. Economu, L. Eracleide, C. Fleva, G. Folger, I. C. Fandescu, G. N. Gamlen, D. Genescu, P.

lină, să acie Europa că nu va fi departe atunci și pentru dăna zina încetării dreptății și a libertății. (Aplause).

Rog dar pe ministere să bine-voiască a ne spune care e credința ce trebuie să dăm scotomelor amenințătoare ce se răspândesc ce întărire în jurnalele din țară și străinătate. (Aplause).

D. președinte. Pan la vot prelungirea sesiunii după cincis ore.

Adunarea încuviințează prelungirea sesiunii.

D. I. Brătianu, președinte al consiliului. D-lor, nu eu sunt acela care să nu înțeleg simțimintele ce mă împina pe d. Urechii să facă o asemenea interpelare. Dar, vă mărturisesc, că în ceea ce privește guvernul, această interpelare ne-a pus în pozițiunea cea mai critică. Căci noi, și ca ministri și ca români nu putem face alt-fel de cât să răspundem la întrebarea ce mă se pune, însă, ca să răspundem, trebuie să lipsim conviunțelor diplomatice. Fiind însă că este vorba de o datorie așa de sacră, nu putem face alt-fel de cât să trecem peste dăusele. (Aplause) și credem că chiar acei cari vor găsi că facem o indiscrețiune dacă vor intra în conștiința lor, și se vor pune în pozițiunea noastră, vor vedea că nici ei nu ar putea să facă alt-fel de cât ceea ce fac eu astăzi. (Aplause).

Zic, d-lor, că fac o necuviință diplomatică, fiind că nu suntem până acum sesizați într'un mod formal de Rusia în privința cesiunii Basarabiei. În zilele din urmă nu s'a invat alt-cesta de cât s'a manifestat în un mod oficial, ceea ce de mult să zicea și se credea că ar fi intențiunea Rusiei, de a relua partea noastră din Basarabia. La această demarș oficială din partea Rusiei, negreșit că nu vă îndoiți, după cum nu vă știți îndoiți de când stăm pe această bancă, că noi am fost și suntem aci expresiunea sinceră și profundă a d-voastră, a reprezentațiunii naționale (Aplause), și că prin urmare răspunsul nostru a fost că nici o dată neținea români nu va consimți, nu la cesiunea dar nici chiar la schimb al unei părți din teritorială, și nu doar cu despăgubirile cele mai avantajose (Aplause prelungite). Nu numai că am făcut această declarațiune, dar am căutat prin toate mijloacele, înainte d'a ni se pune cesiunea am căutat să ne asigurăm mai din vite în contra unei asemenea eventualități, căci încă din 'nainte eu ca ori-ce român, am avut această grijă în inima mea. Am căutat, d-lor, toate argumentele, și nu era greu de găsit aceste argumente, căci în adevăr într'un lucrul așa de drept nu trebuie să fie cine-va nici jurist, nici un om de geniu. Însă d-lor, nu avem astăzi certitudinea că am reușit a convinge pe oamenii politici ai Rusiei că ceea ce voesc să facă în privința noastră e și nedrept către noi, și desavantajos pentru Rusia, numai din punctul de vedere al onoarei, dar chiar din punctul de vedere al intereselor marelui imperiu (Aplause). D-lor, când un proprietar mic, nu moșnen, are o moșioară de la moșii săi rămasă pe care se-are străbun al lui a apărut-o și a asigurat-o prin sudoarea și chiar prin sângele lui, acela iubesc cu drept cuvânt pământul său, și ori-ce schimb i s'ar propune, el nici odată nu va da mica lui moșioară, pe acel schimb (Aplause). Da un proprietar mare, care are moșii întinse, pământul pe care poate nici nu l'a vèzut pe tot, acela poate să primească schimbul cu înlesnire (Aplause). Acestea sunt, d-lor condițiunile în care se află Rusia și condițiunile în care ne aflăm noi. Înțeleg ca un proprietar mare să propună în schimb unui moșnen un pământ de trei, de patru ori mai mare, care cu toate acestea nu ar fi de cât o minimă parte din averea sa; dar tot ast-fel și mai mult încă înțeleg rezistența moșnenului de a primi să ceadă moșioara sa, nu pământ cu care are legătură de inimă și de scumpe suvenir (Aplause prelungite).

Eu cred, d-lor că atunci când va vedea, nu oamenii politici ai Rusiei, ci Imperiul singur, pe care am avut onoare să l'apropiiez de mai multe ori, și care, nu numai ca Imperat, ci ca om de inimă și de nobile sentimente, planează pe d'asupra întregii societăți rusești, când va vedea drepturile României, cesiunea se va schimba. Ori de câte ori m'am adresat la Majestatea Sa ceea ce toți cei-alți în unele surși refuză, El m'a acordat, și m'a făcut o adincă impresiune când L'am vèzut în tot-dauna atins, când l'am vèzut că tot-dauna a înțeles dreptul nostru și a cedat la cererile noastre. În zilele din urmă, fiind-că iarăși începuse să se agite cesiunea Basarabiei, am alergat la Poradim ca să mă adresez d'a dreptul Imperiului

și am fost poprit de generalul Ghica care m'a zis: „ți-a vorbit vre o dată Imperiul despre această? Nu, m'am răspuns eu, și nu a vorbit nici chiar Domnitorului, cu care a fost în intimitate mai mult timp. Atunci eu socotesc, m'a zis generalul Ghica, că ar fi să ofensezi pe Majestatea Sa vorbindu-i de această cesiune. Cum? când noi am făcut o convențiune subscrisă de principele Gorceicoff, un tractat investit cu sigiliul împăresc și după acestea ne-am dus de ne-am vèrsat sângele alături în armata noastră, și Imperiul la toate împrejurările a făcut omagiū bravurii și devotamentului oștirii noastre, cum ai putea d-ta să vi l'a pune la îndoială că Rusia ar mai avea intențiunea de a lna de la noi un petec de pământ! (Aplause)

Am găsit atunci că generalul Ghica avea dreptate și m'am întors înapoi. Ei bine, ceea ce crez că eu, un singur om, și nu om mic ca mine, să fi putut să dobândesc de la Imperiul, cunosced inima și sentimentele sale, cu atât mai mult cred că va putea să o dobândească vocea unui popor întreg. (Aplause entusiaste, îndelung repetite).

D-lor, gândesc că împrejurările sunt așa de mari, că cuvintele multe nu ar face de cât să slăbească lucrul, d-v știți destul, faceți ceea ce inima vă zice. (Aplause prelungite).

D. G. Verneșcu. D-lor, n'am să vorbesc, am să citesc o moțiune; pentru că atunci când este vorba de apărarea țării, nu este trebuință de stimolente, nu se numără sacrificiile (Aplause) iată moțiunea: Aștând explicările ministrului în privința dispozițiunilor ce au arătat guvernul Rusiei d'a lna o parte din teritorial României în schimb cu pământuri de peste Dunăre;

„Având în vedere că integritatea României este garantată de marile puteri europene.

„Având în vedere că prin convențiunea din 4 Aprilie 1877, Rusia în special a garantat din nou această integritate prin art. 2 în co-prindere: Pentru ca nici un inconvenient sau pericol să nu rezultă pentru România din faptul trecerii trupelor ruse pe teritoriul său, guvernul Maestăței Sale Imperatorului Rusiei se obligă a mănține și a face a se respecta drepturile politice ale statului român. ast-fel cum rezultă din legile interioare și tratatele existente, precum și a mănține și a apăra integritatea actuală a României”.

„Considerând că România și-a îndeplinit cu fidelitate obligațiunile care decurg din acea convențiune, și deplin convinsă de sentimentele de înaltă dreptate a Maestăței Sale Imperatorului Rusiei;

„Considerând marea sacrificii, și chiar sacrificie de sânge făcute de țară pentru păstrarea integrității și pentru consolidarea independenței sale;

„Considerând că o Românie independentă și omogenă răspunde atât la intesele vecinilor săi, cât și la acele ale Europei întregi.

Adunarea declară că este hotărâtă a mănține integritatea teritorială țării, și a nu admite o instrăinare din pământul ei, sub nici o denumire și pentru nici o compensațiune teritorială sau desdăunare, și trece la ordinea zilei. (Aplause unanime îndelung repetite)”.

D. Verneșcu, d. Geani, d. Economu, N. Dimancea, M. Ghelmegeanu, N. Ionescu, I. Poenaru Bordea, V. A. Ureche, colonel Calinescu, D. Mărgăritescu, A. Varnali, D. Crăciunescu, R. I. Campiniu, I. C. Fandescu.

Se pune la vot această moțiune prin apel nominal, și rezultatul votului este cel următor:

Votanți 93

Au votat pentru 93 și anume:

D. I. Agari, A. Agiogi, N. Athanasii, I. Bogdat, D. Berendei, A. Gr. Bon

Ionescu, I. Cămpineanu, G. Cantili, D. Cariagdi, D. Castroian, G. Chișo, C. Climescu, I. Codrescu, E. Costinescu, Gr. Cozadini, D. Crăciunescu, I. Diamandescu, D. P. Economu, L. Eraclide, M. Ferechide, G. Fulger, G. Giță, D. Gianni, C. Giuvara, R. C. Gulescu, C. Grăditeanu, P. Grăditeanu, A. Holban, I. Ionescu, N. Ionescu, N. B. Lăcusteanu, V. Manin, G. Misail, G. Morțan, N. Nicorescu, I. Poenaru-Borden, G. Polizu, E. Predescu, G. Rădescu, M. Rosetti, N. Rosetti, A. Sibleanu, Z. Urdăreanu, A. Varnali, V. Vidrașcu, N. Vișoreanu, H. Zăgrăvescu, P. Cazoti, G. Sefendache, N. Fleva, A. Văsescu, C. A. Rosetti.

Au votat contra 6 și anume: D-nii I. C. Fundescu, P. Ghica, Sc. Rosetti, A. Stirbey, D. I. Ghica, R. Pătărlăgeanu. Iar cei abținați sunt d-nii: C. T. Gri-gorescu, Z. Urdăreanu și Dimancea. D. președinte. Adunarea a încheiat retragerea acușării în contra foștilor miniștri. (Aplauze).

Ș dința se ridică la 6 ore seara, și cea viitoare se anunță pe a doua zi 27 Ianuarie.

CRONICA

Primim următoarea depeșă din Ismail: Președintele Adunării deputaților, o copie președintelui Senatului, ziarul Românul, Pressa, România Liberă și Timpul.

Rugăm să arătați expresiunea sentimentelor noastre de grațitudine Camerei și Senatului României pentru respingerea propozițiilor Măiestrului Sale Imperatorului Rusiei pentru cedarea Basarabiei. Trăiescă României, trăiască Măria Sa Domnul și guvernul său.

C. P. Schelet, Hago, Zuzinovescu, Grigore Cristidi, R. Despotopulo, C. Barbescu, Gh. Șerbănescu, A. Mureșanu, I. Teodorescu, S. Spădu, Vartinescu, P. Psiha, M.

Pacu, I. Macondonski, G. Verzeanu, F. Cordali, G. Codreanu, I. Altinovic, I. Cotof, L. Calia, D. Garofeanu, G. Magais, L. Sopa, N. Dimitrașcu, L. Popof, D. Dolpaș.

Teatrul Italian; Luni 30 Ianuarie, se va reprezenta tragedia REGELE LEAR, de Shakespeare, eară marți „Rome și Iulia”.

Priute instituțiile de instrucțiune comercială, una din cele mai renumite și organizate pe o basă solidă este școala de comerț din Gara, în principatul Reuss (Germania).

Gazeta ilustrată de Lipsca a emis mai multe articole, recomandând celor doritori soliditatea acestor școli. „Credem că facem un mare serviciu cititorilor noștri, scriind gazeta sus menționată, recomandând părinților, ce ar voi să dea fiilor lor o instrucțiune comercială, școala de comerț din Gara, unde tinerii pe lângă oinstrucțiune din cele mai solide, pot găsi și o îngrijire părintească, sub auspiciile directorului școlii Dr. Bartels.”

Informații în România se au de la D-l Director Hartman (strada Lutherană, școala reformată, Buc.), care stănd în relații cu direcțiunea instituției, poate da informațiile cele mai detaliate.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ A ARHIVELOR STATULUI.

A eșit de sub presă și se va pune pește puțin în vânzare prima serie a publicațiilor istorice-filologice ale Direcțiunii generale a Arhivelor Statului, sub titlul de:

Cuvențe den Bătrani

Limba română vorbită între anii 1550—1600, studiu paleografic și lingvistic de B. P. HASDEU cu o introducere asupra importanței și direcțiunii științifice a filologiei române, de celebrul lingvist german HUGO SCHUCHARDT. Acest volum, aproape 400 pagini în — 8 mare, coprinde, afară de introducerea generală:

I. Trei-zeci și trei texturi, cu cercetări introductive și vaste adnotațiuni istorice paleografice, economice, juridice, lingvistice etc.

II. Un glosar documental dintre anii 1535—1592.

III. Un specimen de dicționar stimologic al limbii române pe baza unui vocabular manuscris de la 1600.

IV. Șase indici analitice.

V. Vr'o cinci-zeci de fac-simile de portrete, manuscrise, iscălituri, pecetisemne de hârtie etc. etc.

N. PRISACIANU, fost prim-președinte la tribunalul Ifov, consilier la Curtea de apel din București și director la ministerul justiției, îmbrățișând cariera de Avocat fac cunoscut onor. public, că se însușinează cu pledarea proceselor și facerea tuturilor actelor de notorietate. A se adresa, strada Scaunele No. 53.

16,600 RECOMPENSA NAȚIONALĂ 16,600 QUINA-LAROCHE ELIXIR VINOS. QUINA-LAROCHE este un Elixir vinos conținând principiele celor 3 specii de chinina. De la amărăciunea posedată el este cu mult superior vinurilor sau siropurilor de chinina și are ca proprietăți: tonic, sau febrifug, în contra afecțiunilor nervoase, a stăbilității, a anemiei și a frigurilor urechiale, etc. PARIS, 22, Strada Drouot, și la farmaciști.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la magaziile de muzică Gebauer și Ianda & Sandrovitz: DEȘTEPTATE ROMANE de Andrei Mureșanu HYMN EROIC pentru patru voci cu acompaniament de pian de LEOPLD STERN. Prețul 1 Leu nou. BUCUREȘCI Tipografi-editori Thiel & Weiss, palatul „Dacia.”

BANDAGIE ELECTRO-MEDICALE. Inventivă brevetată pentru 15 ani a doctorilor Marie frați, medicii inventatori, rue de l'Arbre-Sec, 46 la Paris. Pentru vindecarea radicală a Hernielor (surpaturilor). — Până acum bandagiile fură numai niște simple aparate spre a conține hernie. Doctorii Marie au rezolvat problema și au oprit și vindeca prin bandagiile Electro-Medicale, care contractă nervii și asigură vindecarea radicală în puțin timp. Deposit în București la farmacia D-lui F. W. Zurner, cu instrucțiunile.

PARFUMERIE ORIZA L. LEGRAND. Parfumerie, Furnisora a mai multor Curți străine. 207, rue St-Honoré, PARIS. ORIZA OIL. ESS-ORIZA. Unsoara este dină cu toate buchețele spre a face perul lucios și moie ca mițasea și-a-lu oprit. Eau Tonique Quinine L. Legrand & Pomade au Baume de Tannin. Pentru curățarea capului și perii și-a-lu face se amestecă în forțe puțin timp. Succes sigur. Acesta produse se găsesc la principalele vânzătoare de parfumerie și la coafori.

FABRICA de CHARTIE MECHANICA de la ZĂRNESCI, LÂNGĂ BRAȘOV. produce chărți de tipar în diverse calități în formate de cele mai mari usitate pentru diare. A se adresa la direcțiunea numei fabricii în Brașov, Strada Catarina No. 102. Doctorul GEORGE ISVORANU face cunoscut onor. public că dă consultațiuni medico-chirurgicale la domiciliul său din strada Fântanei 84, în toate zilele de la ora 5—8 depe amez. Pentru cei fără mijloace consultațiunile vor fi gratuite.

J. R. FABRICA LANDGUT-WIENERBERG M. J. ELSINGER et Fii la VIENA, furnisază contra casa sau à conto, livrabile la Viena. Mușamale de căruțe și Mantale de ploie cât mai repede și în cele mai mari cantități. (632—0).

TINERII care ar voi să ormeze cursurile școlii comerciale de aici, se adresează la se prepara pentru studiul limbii germane, găsesc la sub semnatura menagementul cel mai bun. Gera in Reuss. Dr. BARTELS Director.

G. PREDOVITS PRIMUL DEPOSIT DE ZIARE IN IASSY No. 18, Strada Mare No. 18. IN HANUL TURCESC LINGA PALATUL CURȚIEI ADMINISTRATIVE. Cu onora recomand respectuos onor. Public primul deposit de diare ce am deschis în acest oraș, fiind aprovisionat tot-d-a-una cu jurnalele cele mai noi. Tot-d-o-dată primesc abonamente, annciuri și reclame la diarele aicra mai jos notat: Timpul, Resboul, Pressa, Telegraphul, Românul, L'Orient, România Liberă, Globul, Gh mpele, Figaro, Sreua României, Epoha, Novorussky Telegraf, Vestea, etc. În curând primesc și mai multe feluri de Călinare Române și Franceze. Rog respectos pe onor. Public a mă onora cu visitile D-lor. G. Predovits.

LINGERIELE CELE MAI EFTINE, PRACTICE ȘI DURABILE se pôte compăra cu ocașinea liquidărei a FABRICII DE PANZA ȘI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCUREȘCI Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată. pentru a cărora calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă. I Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr. I Cămașe de damă de nopte, de percal francezesc și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr. I Cămașe bărbătească albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu galere sevă fără galere de 4.5, 6, 9, 11 până la 16 fr. I Cămașe bărbătească colorată și de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr. I Camison de damă, de Percal francez, de Batistă și de Piquet de erva, simplu și brodat în 100 de desenuri, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr. I Pereche pantaloni de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de erva, garnisite și brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr. I Fustă de damă, de Percal și de Pichet de erva, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 24 fr. I Pereche pantaloni bărbătești, de Croisic alb, de Pichet de erva, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50. I Corset de damă diferite fașonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr. I Hăinuță de fetițe de flanel colorate de fr. 8, 10, până la 14 fr. I Fustă de damă de flanel colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr. I Cămașe de flanel albă sevă colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr. I Galere bărbătești de Peral și de Olandă cele mai moderne fașone, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr. I Perechi Manchete fașon după alegere de Peral și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr. I Perechi Corapi bărbătești și de dame, de banbac, de lină, de fild'ecosse și mițase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr. I Plapumă de lină sevă de mătăsa, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr. I Tart n englesc de fr. 18 până la 29 fr. I Batistă de lină cu Monogram brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr. I Batiste albe cu bordure colorate tivite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr. I Batiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr. I Prosope de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr. I Șervete de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr. I Față de masă albă sevă colorată de inu curat pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr. I Față de masă albă de inu curată pentru 12 persoane 10, 12, 16 până la 21 fr. I Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr. I Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr. I Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 53, 64 până la 86 fr. I Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr. I Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr. I Toile de Batiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr. I Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într-o foia 2 1/2 coți de lățime pentru 6 cerceluri de fr. 42, 48 până la 56 fr. I Bucată de Pichet de erva 36 de coți de fr. 26 până la 46 fr. ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI cu prețuri mai ales reduse. Singurul Deposit general pentru România București, Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS PALATUL „DACIA” și la toate librăriile din țară se află de vânzare: METODA DE CURA NATURALA drept contrast la VĂTĂMĂRILE PRACTICEI MEDICALE Singura și sigura pană contra morții premature și lăngsirei cronice de Aug. Wilh. König. PREȚUL 2 LEI NUOI. REGULILE CE TREBUE PĂDITE pentru a AJUNGE LA O BATRANETA INAINȚATA PREȚUL 50 CENTIM.

DEJUN pentru COPII Pentru a fortifica pe COPII și persoanele slabe de pept, se stă ach, sau atinse de chlorose sau anemie, cel mai bun și cel mai plăcut dejun este RACAHOUT DES ARABES aliment nutritiv și reconstituant, preparat de către Belangronier. Deposit în București, la D. F. W. ZURNER, farmacist.

FRANZ GÜNTHER în la VILLE DE BRUXELLES Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc. Recomandă magazinul sevă asortat în tot-d-a-una forțe bine cu rufăria de bărbați și de dame, galere, manchete, batiste de lină, olandă și mătăsa, ciorapi pentru bărbați și dame, flanel fine (corp de sant) camisoni, proțete, broderie dantele, cravate de bărbați și cele mai noi forme și culori, umbrele de soare și de ploie etc. etc. Atrăgând tot sevă-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus forțe mult prețurile.

PHARMACIA LA „SPERANTIA” 28, CALEA MOGOȘOIEI, 28. DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCEZE. Obiecte de Cancic și Articole de Toalete. — Asemenea se angajează a efectua ori-ce comande din resortul medical. BRUS.